

East, Nov. 28th 1851

K513 / 753.

Kedves Aranybácsi!

Tegnapelőtt kaptam kedves levelet, melyben jól meg teszi ugyan az én, szegény, ha nem nyers, de mégis sületlen közelmélet, de igazságosam, mi ezen világon nem szokott történni. Ilgeneket, Aranybácsi ilgeneket mindig. ezt mondom én is még pedig több helyességgel.

Majd elfelejtettem papbácsit, ki még mindig várja levelet mint a' szidók a' megfiást, is színt úgy hiszi hogy eljön. Egyébiránt foggy türelme, is a' én leveleimbe szöret né a' szalonaiakat érdeklő viccain elhüldem, de én a' réit nem teszem bele, most, hogy így majd befürjék oldalát is a' lesz kénytelen irni.

Úgy tetszik nekem, hogy Laci által írt barátságoska egy kis intés nekem. Nem azért írtam én úgy mintha az értes nem ütne meg a' mértékét, hanem hogy a' test nem üti, egyébiránt Kovácsbácsit már fejtől mulom fél-hajszállal, így tehát az sem kiesik, na gyón!

nagyon.

Itt szinte kioldott három verset, de attól félek ez lesz a legkevesebbet érő szállítás. Egy ábrájában másfél hét óta semmi inspiráció sem jelentette magát. ügyetlen leírások, sárgaletes metaphorák; de nincs más tehát ez is elkioldom.

Azon egy jó oldala lesz ezen rose verseknek, hogy az ígért díszeteket minden esetre megakadályoztatják. Adolja meg az Isten.

Szerető tanúványa
Tibor Domokos

Tünődés

17.)

Gyermek rég voltam már
Sajná meg nem vagyok,
Emlékeim hiúsok,
Reményeim nagyok.
Van egy házam eladó.
Itt van, ki veszi meg?
Most hagyták el lakói
A gyermekek öröketek.

+ + +
Vevő volna elég
De még sincs választás,
Felgyújtja az egyik
Derontana egymás.

Van egy házam eladó
Itt van, ki veszi meg?
Már elhagyták lakói
A gyermekek öröketek.

+ + +
Felgyújtja a szerezem
Derontja a vetek,
Falat és szvedőtök
Már vad szenvedélyek.

Van egy házam eladó
Vajjon kinek adjam?
Vaj, hogy boldog öröketem
Már kívánságottom.

167. Portai dal.

Süört akasztok a nyakamba,
Felülök a paripámra
Sárom a sük róraságot
Kergetem a delibábót.